

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoreiei Hîncești din 28 decembrie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2019, declarat de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului

Beregoi Gheorghii XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,

instanța de fond: 13.03.2017 - 28.12.2018,

instanța de apel: 30.05.2019 - 25.06.2019,

instanța de recurs: 02.10.2019 - 11.12.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Hîncești din 28 decembrie 2018, Beregoi Gheorghii a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal, i-a fost stabilită executarea primei părți a pedepsei de 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea arestării preventive de la 23.12.2016 până la 14.07.2017, restul pedepsei de 3 ani închisoarea fiindu-i suspendată pentru un termen de *probă* de 3 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, la 23.12.2016, în jurul orei 15⁰⁰, inculpatul Beregoi G. aflându-se la domiciliul său din s. XXXXX, r-nul XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul comiterii violenței în familie, manifestată prin maltratare și acțiuni violente în privința altui membru al familie, în rezultatul unui conflict apărut spontan între el și fratele XXXXX, la numit pe acesta cu cuvinte necenzurate, după care i-a aplicat intenționat o lovitură cu un cuțit în regiunea cutiei toracice, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 20.01.2017 vătămare gravă sub formă de plagă penetrantă hemitoracele stâng, pneumo-hemotorax posttraumatic stâng, care prezintă pericol pentru viață.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a menționat că, susține integral declarațiile date la urmărirea penală, că fratele Andrei fără motiv, l-a lovit cu pumnul în regiunea feței, apoi l-a apucat cu mâna de după gât și l-a bruscat în perete, l-a apucat cu mâna dreaptă de gât și îl strângea. Atunci el a trecut cu mâna pe masă dorind să i-a un careva obiect să-l străpungă pentru ca să-i dea drumul. A luat de pe masă un cuțit de bucătărie în mâna dreaptă cu care i-a aplicat o lovitură fratelui sub mână în regiunea coastelor, de unde a început a curge sânge.

Totodată, vinovăția inculpatului este confirmată prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată XXXXX a declarat că inculpatul a sărit la bătaie, se loveau reciproc cu pumnii, el l-a lovit cu capul de plită și l-a apucat de gât dorind s-l înădușe. Ei se aflau lângă masa de bucătărie, unde a simțit o lovitură în regiunea abdomenului, coastelor, sub mâna stângă, după care și-a pierdut cunoștința și a căzut jos.

Martorul Muntean C. a relatat că, frații Beregoi, fiind în stare de ebrietate, au început s-ă se certe. Andrei l-a lovit pe Gheorghe cu palma în regiunea feței. În timpul când Andrei îl ținea de gât pe Gheorghe, ultimul a luat de pe masă un cuțit de bucătărie și l-a lovit o singură dată cu cuțitul în regiunea coastelor pe Andrei.

Martorului Crențius R. a declarat între frații Beregoi, care erau în stare de ebrietate alcoolică avansată, s-a început o ceartă, după ce s-a transformat în bătaie. În timpul când Andrei îl lovea pe Gheorghe cu capul de sobă, acesta a luat un cuțit de pe masa și l-a înfipt în regiunea inimii.

Martorul Beregoi M. a relatat că frații Beregoi, fiind în stare de ebrietate, au început s-ă se certe, să se bată între ei, reciproc lovindu-se cu pumnii și picioarele. Ea i-a despărțit însă, Andrei a sărit din nou la Gheorghe. Între timp a observat cum cuțitul care se afla pe masă a căzut jos și era plin de sânge, iar după aceea Andrei a căzut jos și a observat că de la el, din partea stângă, curgea sânge.

Conform procesului-verbal din 24.12.2016, a fost examinat cuțitul respectiv.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 24.01.2017, părții vătămate XXXXX, i-a fost cauzat plagă penetrantă hemitoracele stâng, pneumo-hemotorax posttraumatic stâng, care se califică ca vătămare gravă.

Astfel, instanța a concluzionat că vina inculpatului este deplin dovedită și i-a încadrat acțiunile în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu cauzarea vătămării gravă a integrității corporale și a sănătății, sancțiunea cărui prevede pedeapsă cu închisoare de la 6 la 12 ani.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată a reținut prevederile art. 75 Cod penal, a ținut cont că inculpatul nu are antecedente penale, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, dar a comis o infracțiune gravă, care prezintă un grad avansat de pericol, care pune în pericol viața și sănătatea persoanelor, integritatea fizică a acestora, sănătatea publică și conviețuirea socială, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă numai prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea.

Totodată, instanța a conchis că nu este rațional ca inculpatul să execute întreaga pedeapsă în penitenciar, fiind dispusă suspendarea parțială a executării ei, astfel că prima parte să fie ispășită în penitenciar de tip semiînchis, iar partea a doua a pedepsei să fie suspendată, cu stabilirea unui termen de probă, fiind întrunite condițiile prevăzute de art. 90¹ Cod penal, o astfel de pedeapsă fiind echitabilă și în termeni în care se poate obține corectarea și reeducarea inculpatului, în limita sancțiunii legii penale.

3. Avocatul Bogos Alexandru a declarat apel solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Beregoi G. să fie achitat, iar cauza penală încetată, deoarece ultimul a acționat aflându-se în legitimă apărare, constatarea condițiilor de detenție a inculpatului în Penitenciarul nr. 13 ca fiind inumane și degradante.

Apelantul a invocat că instanța de judecată eronat a calificat acțiunile inculpatului pe art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal deoarece, toate probele primează coroborează cu faptul că el a acționat fiind în legitimă apărare, curmând un atac direct, real, material direcționat împotriva sa. Careva intenții de a-i provoca fratelui leziuni intenționate nu s-au stabilit ori, conflictul a fost inițiat și alimentat de XXXXX

Acuzarea nu a prezentat probe în susținerea faptului că inculpatul a avut intenția de a comite infracțiunea de violență în familie. Nu el a inițiat conflictul și nu el a inițiat și continuat agresiunile. Ori, corespunzător circumstanțelor stabilite, acțiunile lui ar fi putut fi calificate și conform art. 157 Codi penal – vătămare gravă a integrității corporale din imprudență.

Beregoi G. s-a aflat în arest preventiv mai multe luni în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, iar deținerea în acest penitenciarul urmează a fi calificată drept tortură și tratament inuman, degradant, condițiile de detenții fiind foarte proaste.

Mai mult, inculpatul suferă de o maladie severă - tuberculoză în formă deschisă, boală de care a fost contagiat pe perioada aflării sale în detenție.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vinovăția lui se dovedește integral prin probele administrate, care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate XXXXX, martorilor Muntean C., Crențius R. și Beregoi M., procesul-verbal din 24.12.2016 prin care s-a examinat cuțitul, raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 24.01.2017 că părții vătămate XXXXX i-a fost cauzată plagă penetrantă hemitoracele stâng, pneumo-hemotorax posttraumatic stâng, care se califică ca vătămare gravă.

Prin urmare, în instanța de fond cât și în cadrul instanței de apel s-a confirmat că inculpatul, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu cauzarea vătămării gravă a integrității corporale și a sănătății.

Declarațiile inculpatului că nu a avut intenții pentru a-l tăia cu cuțitul pe fratele Andrei, dar a dorit ca ultimul să-i dea drumul de la gât, nu corespund adevărului și sunt înaintate în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece sunt contradictorii cu celelalte probe analizate, care demonstrează cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, conform principiului apărării și contradictorialității, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, dovedindu-se existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului în faptele imputate.

Deci, este nefondată poziția apelantului și a apărătorului Bogos A. că în acțiunile lui Beregoi G. se conțin elementele infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal.

Ori, infracțiunea prevăzută la art. 157 Codul penal este o infracțiune comisă din imprudență.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub forma imprudenței (atât în modalitatea neglijenței, cât și în cea a încrederii exagerate în sine), însă după cum s-a stabilit în ședința de judecată inculpatul intenționat i-a aplicat o lovitură cu un cuțit, cauzându-i vătămare corporală gravă.

Astfel, partea vătămată XXXXX s-a ales cu vătămare corporală gravă nu în urma unei atitudini neglijente, criminale ale inculpatului față de consecințele survenite. Dânsul l-a lovit intenționat cu un cuțit în regiunea cutiei toracice, cauzându-i vătămare gravă sub formă de plagă penetrantă hemitoracele stâng, pneumo-hemotorax posttraumatic stâng, care prezintă pericol pentru viață.

În cazul dat, inculpatul și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut că acțiunile sale pot cauza urmări prejudiciabile.

Prin urmare acțiunile lui corect au fost încadrate de către instanța de fond, în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Argumentele apelantului că inculpatul s-a apărat de partea vătămată, sunt neîntemeiate deoarece sunt fără suport probant, ori, reieșind din definiția legală a legitimei apărări, reglementată la art. 36 alin. (2) Codul penal - este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat.

Astfel, s-a constatat că, inculpatul nu s-a aflat în stare de legitimă apărare, deoarece, de facto, într-adevăr între XXXXX și Beregoi G. s-a iscat o ceartă în care inculpatul a fost inițiatorul acestei certe, ori, după cum însuși declară inculpatul, între el și fratele Andrei s-a iscat o ceartă, din motiv că acesta a cerut telefonul de la el să facă un apel, i-a făcut observație că mai are să-i cheltuie banii, după care fratele, fără motiv, l-a lovit cu pumnul în regiunea feței, apoi l-a apucat cu mâna de după gât și l-a bruscat în peretele de lângă cuptor și astfel, inculpatul i-a aplicat în mod intenționat o lovitură cu un cuțit, în regiunea cutiei toracice, cauzându-i vătămare gravă sub formă de plagă penetrantă hemitoracele stâng, pneumo-hemotorax posttraumatic stâng, care prezintă pericol pentru viață.

La fel, partea vătămată a indicat că între el și fratele Gheorghii s-a început o bătaie din motivul că ultimul nu a dorit să-i dea telefonul să telefoneze. Se loveau reciproc cu pumnii în regiunea feței. Apoi el l-a lovit pe Gheorghe cu capul de plită și la un moment el l-a apucat de gât pe Gheorghe și îl strângea.

Cele indicate de partea-vătămată sânt în coroborare și confirmate de declarațiile martorilor Muntean C., Crențius R. și Beregoi M., care au susținut că, XXXXX se bătea cu Beregoi G., ambii aplicau lovituri. XXXXX îl lovea pe Beregoi G. cu capul de sobă, iar acesta a luat un cuțit de pe masa și l-a înfipt în regiunea inimii.

Deci, cu certitudine că în astfel de împrejurări nu suntem în prezenta legitimei apărări din partea inculpatului, ori, și dânsul, și partea vătămată erau în stare de ebrietate, ambii au săvârșit acțiuni ilegale, provocând o ceartă, care mai apoi s-a transformat în bătaie, ei ambii aplicau, reciproc, lovituri unul altuia.

Mai mult, după cum a declarat martorul Beregoi M., sora lui XXXXX și Beregoi G., dansa i-a despărțit odată, când dânsii se băteau, Beregoi G. ar fi putut evita aplicarea loviturii cu cuțitul dacă ar fi încetat acțiunile sale violente, însă dânsul n-a încetat aceste acțiuni, ci, dimpotrivă, a început din nou să se bată cu XXXXX, și doar după aceia ultimul l-a lovit pe Beregoi G. cu capul de plită și l-

a strâns de gât, iar inculpatul i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu cuțitul în partea stângă a toracelui, în regiunea inimii.

Astfel, versiunea inculpatului este drept una de apărare, înaintată cu scopul evitării răspunderii penale, de aceea urmează a fi respinsă totalmente.

Prin urmare, nu este întemeiată critica din apel ce ține de aprecierea și interpretarea eronată a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de fond, ținând seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpații, martorii, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire și altor documente, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect au stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului.

Totodată, la aprecierea probelor judecătoria sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

La caz nu este prezentă nicio discordanță între cele reținute de instanța de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CoEDO.

Instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, corect a aplicat prevederile art. 7, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale acestora.

În același timp, conform art. 385 alin. (5) Codul penal, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, conform jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Însă, apărarea nu a prezentat careva probe care ar indica că în perioada deținerii în arest preventiv în Penitenciarul nr.13 – Chișinău, inculpatul nu ar fi fost asigurat cu spațiu de cazare, conform HG nr. 583 din 26.05.2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, de aceea instanța de apel nu poate constata că i-au fost încălcate drepturile privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO. Ori, potrivit art. 473² alin. (1) Codul de procedură penală, plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CtEDO, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3

CoEDO pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat.

Alin. (2) al aceluiași articol stipulează că, plângerea referitoare la condițiile de detenție menționate la alin. (1) trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plângerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plîngerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea.

Astfel, asemenea cerințe inculpatul și avocatul său, pot să adreseze judecătorului de instrucție, conform prevederilor legale sus indicate.

5. Avocatul Bogos Alexandru a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Beregoi G. să fie achitat, cauza penală încetată, deoarece el a acționat aflându-se în legitimă apărare. Constarea deținerii lui Beregoi G. în arest preventiv în cadrul Penitenciarului nr. 13 - Chișinău pe perioada 26.12.2016 până la 16.07.2017 în condiții inumane și degradante - tortură și tratament - având în vedere și raportul Ombudsman-ului cu referire la condițiile de deținere în penitenciarul respectiv.

Recurentul a invocat că, instanțele au interpretat declarațiile părților din proces în favoarea acuzării deși legislația interzice acest lucru, ori, declarațiile părții vătămate și a martorilor au fost oferite la etapa anchetei penale și a examinării cauzei în fond, iar la baza sentinței și a deciziei au fost puse doar declarațiile date în cadrul anchetei penale.

Instanța de judecată eronat a calificat acțiunile inculpatului pe art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal ori, toate probele coroborează cu faptul că ultimul a acționat fiind în legitimă apărare, curmând un atac direct, real, material, direcționat împotriva sa. Careva intenții de a-i provoca fratelui leziuni nu s-a stabilit ori, conflictul a fost inițiat și alimentat de XXXXX

Acuzarea nu a prezentat probe în susținerea faptului că inculpatul a avut intenția de a comite infracțiunea de violență în familie. Nu el a inițiat conflictul și continuat agresiunile ori, în corespundere circumstanțelor stabilite, acțiunile inculpatului ar fi putut fi calificate și conform art. 157 Codul penal - vătămare gravă a integrității corporale din imprudență.

În cadrul cauzei penale la toate etapele - ancheta penală, examinarea în fond, examinare în apel, s-a solicitat efectuarea unei expertize medico-legale dar care a fost refuzată.

În cadrul audierilor la etapa urmăririi penale Beregoi G. a declarat că a fost agresat de către fratele său Andrei în ziua de 23.12.2016 și are leziuni corporale.

Instanțele nu s-au pronunțat asupra faptului că și Beregoi G. a suferit leziuni, nedorind să acorde ajutor apărării în a colecta această probă, iar acuzarea a privat deliberat de această probă.

Urmează a fi luat în considerație că Beregoi G. suferă de o maladie severă - tuberculoză în formă deschisă - circumstanță care urmează a fi reținută în acest caz - boală de care a fost contagiat pe perioada aflării sale în detenție.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive din apelul avocatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiuni.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor Muntean C., Crențius R. și Beregoi M., procesul-verbal din 24.12.2016 prin care a fost examinat cuțitul respectiv, raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 24.01.2017, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse

de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Totodată, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Pe lângă aceasta, este de menționat că inculpatul este în drept să inițieze soluționarea chestiunii privind constatarea condițiilor de detenție în procedura executării pedepsei, potrivit prescripțiilor din art. 469 alin. (1) pct. 17/1), 473/2 – 473/4 Cod de procedură penală.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bogos Alexandru, împotriva sentinței Judecătorei Hîncești din 28 decembrie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2019, în privința inculpatului Beregoi Gheorghii XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 ianuarie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun